

vyloučeno, aby k uvarování zbytečných útrat za schválení poručenského soudu mezi dovolací rekurentkou a řádně zastoupenou nezl. dcerou byla uzavřena dohoda, jež by v případě uznání žalobního nároku anebo dostatečného zajištění nároků dítěte (na příklad zastoupení příslušného podílu, o který by dítě jinak bylo zkráceno), umožnila upustiti od dalšího účastenství na onom sporu. Takový návrh může však býti učiněn pouze u prvního soudu, nikoli u soudu vyšší stolice, a nelze tudíž v nynějším stadiu věci k němu hleděti .

Čís. 15591.

Notářská komora není právnickou osobou.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1936, R I 1170/36.)

P r v ý s o u d vyhověl návrhu notářské komory, by jí byla vydána notářská záruka jednoho notáře. Proti tomuto rozhodnutí stěžovali si zákonní dědicové notáře, jež první soud odkázal s jejich stížností na pořad práva proti komoře. R e k u r s n í s o u d návrh odmítl. D ů v o d y: Jde o řízení nesporné, v němž notářská komora vystupuje jen jako jeho účastník. Účastníkem může býti dle § 6 zákona čís. 100/31 Sb. z. a n. jen osoba, ať fysická nebo právnická, již notářská komora není, poněvadž se jí nedostává povahy právnické osobnosti. Jest jenom výkonným orgánem sboru notářů s činností v VIII. hlavě notářského řádu přesně vymezenou, nemá neosobního jmění, k provádění té určení, nemá stanov, má toliko jednacích řád ministrem spravedlnosti schválený, a úkolem jejím, jakož i sboru notářů, jest hájení cti a vážnosti stran a zastupování stavovských zájmů. První soud tedy pochybil, když o návrhu notářské komory vůbec jednání zahájil a když dědice po onom notáři poukázal na pořad práva proti komoře, neboť pro nedostatek povahy právnické osobnosti u komory nemůže komora býti ani účastnicí řízení nesporného. Napadené usnesení je dle § 41 lit. f) zákona čís. 100/31 zmatečné. K tomu se podotýká, že sice podle § 25 not. ř. ručí kauce jako zástava za náhradní nároky a platy, které vzejdou z úřední činnosti notářovy, ale že v III. hlavě notář. řádu pojednávající o kauci nikde není ustanoveno, že by i komora sama kauci pro sebe mohla požadovati. V §§ 28 až 30 not. ř. jest jen předeepsáno, že po notářově smrti může býti kauce vrácena jeho právním zástupcům toliko se svolením komory, že dále má komora dříve, než svolení to dá, provésti ediktální řízení a vyzvati všechny, kteří by z důvodu zákonného práva zástavního si dle § 25 not. ř. činili na kauci nárok, aby u ní své nároky do 6 měsíců ohlásili, ježto by jinak byl udělen souhlas k vydání kauce právním nástupcům, a že o přihlášených nárocích má komora účastníky vyslechnouti, a kdyby se nedosáhlo dohody, odkázati je na pořad práva. Z toho plyne, že postup komory není odůvodněn předpisy III. hlavy not. ř. a že soudu ani nepříslušelo právo stěžovatelky poukázati na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs notářské komory.

D ů v o d y:

K odůvodnění napadeného usnesení stačí dodat, že podmínkem práv a závazků jest notářské kolegium, jehož členy jsou podle § 124 not. ř. čís. 75/71 ř. z. všichni notáři, kteří mají úřední sídlo v obvodu téhož sborového soudu první stolice. Ti tvoří nucený svazek společenský a volí ze svého středu podle §§ 127 až 129 not. ř. notářskou komoru sestávající z presidenta a několika členů. Z toho je patrné, že notářská komora jest pouze orgánem a zástupcem notářského kolegia a že není sama nositelem soukromých práv a závazků. Že tomu tak jest, vyplývá i z této úvahy: Nelze-li zřídit notářskou komoru pro nedostatek zákonného počtu úředních notářských míst v obvodě téhož sborového soudu, přechází podle § 125 odstavec 2 a § 132 not. ř. činnost notářské komoře svěřená (§§ 133, 134 not. ř.) na sborový soud první stolice, jenž jako takový zřejmě není nositelem soukromých práv a závazků. Ani z ustanovení § 134 písmeno i) not. ř. nelze vyvodit opak, neboť i když jest jím notářské komoře svěřeno obstarávání hospodářských záležitostí notářského kolegia, vykonává i tuto činnost jen jako orgán a zástupce sboru notářů, nikoli vlastním jménem jako samostatný podmět práv a závazků. Notářská komora vykonává ovšem jisté funkce jakožto úřad nadaný samosprávou, pokud zastupuje zájmy celého stavu notářského (§ 133 not. ř.) a pokud vykonává dozorcí a kárnou činnost nad notáři (§ 134 a) — h), k) not. ř.). Avšak v souzeném případě nejde o to, zda a pokud jí zákon dovoluje v této funkci zasahovati do soudního řízení, poněvadž svůj nárok nevyvozovala z oprávnění příslušejícího jí podle § 28 a 29 not. ř., aby se vyjádřila o tom, zda souhlasí s vydáním notářské kauce, nýbrž uplatnila v návrhu jen soukromoprávní nárok vyplývající z toho, že jí byla postoupena zástavní práva ke kauci patřící osobám uvedeným v § 25 not. ř. Způsobilost k uplatnění soukromoprávního nároku před soudem jest posuzovati jen s toho hlediska, zdali notářská komora jest samostatným právním podmínem. Neoznačil-li notářský řád notářskou komoru ani formálně za nositelku práv a závazků, jako to učinil na příklad obchodní zákoník při obchodních společnostech, (čl. 111, 164 obch. zák.), nelze jí přiznati způsobilost k právům ve smyslu hmotněprávních předpisů a není proto způsobilou jako strana před soudem jednati (§ 1 c. ř. s. a § 7 zákona čís. 100/31 Sb. z. a n.). Dovolací rekurs, podaný notářskou komorou, která není osobou způsobilou jednati samostatně před soudem, jest tedy nepřipustný.

Čís. 15592.

Kdy nenabývá banka vlastnictví k cenným papírům u ní uloženým.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1936, Rv I 2846/34.)

Žalující správce konkursní podstaty domáhá se na žalované bance vydání cenných papírů tvrdě že pohledávka, k jejímuž zajištění papíry ty byly bance dány do zástavy, již zanikla a že tím zaniklo i zástavní